

DE WERKELIJKHEID VAN
FYSIEKE WEDEROPSTANDING

Dit is een afschrift van een opgenomen lezing over de leer van Jezus Christus van Nazareth, in het heilig geschrift van het Nieuwe Testament en zijn *Cursus in Wonderen*, gegeven door de openbarende geest van de Master Teacher. Bewerking heeft in geringe mate plaats gevonden in de hoop de opwindende, spontane spirituele continuïteit te handhaven en over te dragen.

Hierin word je individueel bekrachtigd als de gehele oorzaak van deze schijnbare afscheiding van de werkelijkheid en wordt je de manier van jouw persoonlijk ontsnappen uit deze wereld van pijn en dood aangereikt, door de onvoorwaardelijke bevestiging van de wederopstanding van onze Broeder en Verlosser Jezus Christus.

Hierin ligt de zekerheid van jouw enkelvoudige Zelf-Werkelijkheid, geopenbaard door de verlichting van jouw conceptuele gedachtenvormen.

DE HELD VAN DEZE DROOM:

Waarin

Jezus je eraan herinnert dat deze nachtmerrie van afscheiding enkel de jouwe is, en waarin hij levendig zijn fysieke wederopstanding beschrijft en uiteenzet.

We zijn hier opnieuw bijeen voor een eeuwig moment in ‘God’s Country Place’, wat jouw eigen plaats is en overal is waar jij bent, in de tijdelijke zekerheid dat je bent zoals God je geschapen heeft .

We delen de verlichte werkelijkheid van de leer van Jezus Christus van Nazareth die, buiten het lichaam, in de eeuwigheid, buiten de tijd, tot je spreekt over de zekerheid dat je in een droom van afscheiding bent waaruit Hij ontwaakt is. Dit is een integratie van zijn ontwaakte geest met jouw slapende geest, waardoor je zult ontdekken dat je een droom van verdedigende zelfomvatting hebt gedroomd in jouw poging het schijnbare bestaan van deze wereld echt te maken via jouw lichamelijke identiteit, alsof het op één of andere wijze verschilt van de enkele Bron van het eeuwigsheppend Leven.

Dus de *Cursus in Wonderen* is het ontwaken van jou uit jouw droom van de dood.

We hebben in de tekst van de *Cursus* een serie belangrijke correlaties gelezen die de richting aanduiden van het wonder dat jouw geest nu in zijn transformatie ondergaat in zijn verbredende insluiting van jouw zelf-identiteit. Je ontwikkelt

je van een beperkt, angstig en waarnemend geestesbewustzijn tot een geheel creatieve, volledig begiftigde, doelgerichte en krachtige werkelijkheid in de verkondiging dat je bent zoals God je geschapen heeft.

Dat is wat het wonder is, nietwaar? Op elk moment heb je jouw conflict voldoende losgelaten, jouw identiteit, in jouw droom als de dromer van de droom, om jezelf in een volledige reconstructie van die associatie in jouw geest te bevinden.

We komen daar in Hoofdstuk 28 aan toe. Ik zal een stukje lezen uit 'De held van de droom', aan het eind van Hoofdstuk 27. Hoofdstuk 28 zal de zekerheid behandelen dat alle tijd altijd gaande is en in feite voorbij was en op elk moment voorbij is.

Dit is een voortzetting van de lezingen, voor degenen die naar deze reeks 'De dromer van de droom' luisteren, die we geloof ik op 6 februari gelezen hebben. Dit zal dan met terugwerkende kracht naar het jaar 1998 A.D. gaan, of ongeveer 1,953 jaar na de voltooiing van de wederopstanding zoals we haar in onze historische verwijzing identificeren. Dat wil zeggen dat één man, Jezus, in ons raamwerk van een tijdelijke opeenvolgende werkelijkheid, als deel van onze totale associatie, een transformatie onderging en dat deze wereld verdwenen was. We zijn hier weg. En dit is wat we zeiden toen we gisteren gelezen hebben.

Welnu, de erkenning dat dit zo is, is de wederkomst zoals Jezus haar zou identificeren. Hij is duidelijk in een droom-associatie gekomen waar jij ogenschijnlijk deel van uitmaakt. Hij is gekomen om je te tonen dat hij en jij in werkelijkheid dezelfde zijn en dat toen één onwaarheid in de tijd - toen één enkele zelf-geïdentificeerde man, één menselijke soort, de transformatie onderging tot de werkelijkheid van het Universeel Bewustzijn - dat het einde van de tijd was. Zie je dat?

Er was altijd slechts één werkelijk probleem en dat was een ogenblik van de tijd tegenover de eeuwigheid. Nu kun je daar in je eigen tijdgeest lang bij stil blijven staan, als je dat verkiest, en de conclusie trekken dat de oplossingen die je hier in jouw droom hebt gezocht om liefde te bewerkstelligen, om een creatief doel te bewerkstelligen, ontoereikend waren en dat je aan het sterven was. Dat de droom die je voor jezelf hebt gemaakt, als je dat wilt accepteren, niet langer verdraaglijk is en dat de noodzaak die droom te veranderen *Een Cursus In Wonderen* is. En dat je door die noodzaak, letterlijk, een Cursus in Omkering in je geest hebt gebracht, vanuit een latere tijdelijke opeenvolging van jouw werkelijkheid, die je zal vertellen dat het enige doel dat je hier en nu hebt is te ontwaken en je te herinneren dat je bent zoals God je geschapen heeft.

We hebben in de aflevering van gisteren gelezen dat jij de dromer van de droom bent. Nu begeven we ons in een absoluut waarheidsgetrouwe erkenning dat je de held van deze droom bent. Dat je in totaliteit zowel de oorzaak als het gevolg van deze wereld bent. Dat je jezelf in een objectieve werkelijkheid hebt geïdentificeerd en in jouw geest de ruimte hebt vastgesteld. Luister.

Het lichaam, jouw samenstelling van jezelf, is de centrale figuur in het dromen van de wereld. Het ontbreekt in geen enkele droom, en evenmin bestaat het zonder de droom waarin het optreedt alsof het een persoon was die kan worden gezien en geloofd. Is dat niet mooi? Wie heeft dit geschreven? Wie anders dan een verrezen geest? Terwijl jouw geest zich rijpt tot een steeds heldere visie, zul je hier in toenemende mate werkelijk naar kijken en gemakkelijk zien dat de auteur met geen mogelijkheid deel kan uitmaken van de betekenisloze, tijdelijke omsluiting van deze wereld.

De autoriteit ervan is verbazingwekkend. Het zegt dat je gevangen bent in dit kleine scenario dat besloten ligt in jouw schijnbaar objectieve werkelijkheid.

Het gedraagt zich, jouw lichaam wel te verstaan, alsof het een persoon is die kan worden gezien en geloofd. Het is de centrale figuur, nietwaar? Waarom? Het moet de centrale plaats in elke droom innemen. Jezelf. Met andere woorden, de ‘jij’ die je denkt dat je bent. Ongeacht iemand anders. Je zult ze uiteindelijk een identiteit geven als projecties van jouw geest. Maar in de tussentijd moet *jij* de centrale figuur zijn in elke droom die je hebt. Het maakt geen enkel verschil of je gelooft dat de droom zich laat leiden door jou of dat je gelooft dat jij je laat leiden door de droom, je zult nog steeds de centrale figuur zijn. Die het verhaal over jezelf vertelt.

Het neemt de centrale plaats in in elke droom die het verhaal vertelt hoe het door andere lichamen werd gemaakt. Dit is de hele geschiedenis van sterfelijkheid. *In de wereld buiten het lichaam geboren, leeft het daar een tijdje en sterft, om in het stof te worden verenigd met andere lichamen die sterven zoals hij.* Is het redelijk te zeggen dat dit een beschrijving van de menselijke toestand is? Absoluut! Voor de mensen overal in deze droom van de dood: kunnen we eerlijk zeggen dat deze Eenheids-Geest jullie een beschrijving van jezelf heeft gegeven? Ik denk van wel. En dat niet alleen, je zegt: “Dat is zeker waar. Wat doen we ermee?” Wat kan ik anders doen dan je eraan herinneren dat dit jouw droom is? Wanneer je zegt: “Dat is zeker waar,” betekent dat simpelweg dat je duidelijk nog niet genoeg lijdt in je eigen nachtmerrie - dat je op één of andere manier in jouw droom een antwoord hebt gevonden dat jouw noodzaak voor een menselijk zelf-bewustzijn bevredigt.

Het leeft een tijdje en sterft, om in het stof te worden verenigd met andere lichamen die sterven net als hij. In de korte tijd die het is vergund te leven, en het doet er niet toe hoe lang het is, het kan een moment zijn, het kan tachtig jaar zijn, het kan duizend jaar zijn, zoekt het naar andere lichamen als zijn vriend en vijand. Zijn veiligheid is zijn voornaamste zorg. Zijn welbehagen is zijn richtlijn. Het probeert genoegens na te jagen en die dingen te vermijden die hem pijn zullen doen. En bovenal probeert het zichzelf te leren dat zijn pijnen en genoegens van elkaar verschillen en onderscheiden kunnen worden. En dit is precies wat je doet met de afgescheiden lichamen die je in jouw geest hebt mismaaakt. Je leert ze dat ze zichzelf moeten verdedigen. Je leert ze op jonge leeftijd dat het fornuis heet zal zijn en hen zal branden. Je leert ze geen snoep van een vreemde aan te nemen. Je leert ze om zich te verbinden met herinneringen die je hebt van wat deze droom is, zoals je haar in je geest hebt samengesteld. Je brengt jouw schijnbare afstammelingen het gevangenschap van objectieve afscheiding bij.

Het dromen van de wereld neemt vele vormen aan, omdat het lichaam op vele manieren probeert te bewijzen dat het autonoom en werkelijk is. Het zal doen wat het kan via zijn eigen gedachtenvormen. Het tooit zichzelf met dingen, dat doet het lichaam, het tooit zichzelf met dingen, die het gekocht heeft met metalen schijfjes of met strookjes papier waarvan zijn mismaaakte wereld verkondigt dat ze waardevol en werkelijk zijn. Het werkt om die te verkrijgen door volkomen zinloze dingen te doen, en smijt ermee in ruil voor zinloze dingen die het niet nodig heeft, en zelfs niet wil. Het huurt andere lichamen in, zodat die het kunnen beschermen en nog meer zinloze dingen kunnen vergaren die het zijn eigendom noemen kan. Het zoekt in zijn droom

om zich heen naar speciale lichamen, in zijn geest geconstrueerd, die zijn droom kunnen delen. Soms droomt het dat het de overwinnaar is van lichamen zwakker dan hij. Maar in sommige fasen van de droom is het de slaaf van lichamen die hem willen kwetsen en kwellen. En het leeft in dit ononderbroken cyclische arrangement in zijn eigen geest.

De serie avonturen van het lichaam, die zich onophoudelijk afspelen, vanaf het tijdstip van de geboorte tot aan het sterven, vormen het thema van iedere droom die de wereld ooit heeft gehad. Het is een thema van iedere droom die de wereld ooit heeft gehad, ongeacht waar het zich in de droom bevindt. Dat is de centrale figuur zoals de wereld zichzelf droomt. De 'held' van deze droom zal nooit veranderen, en zijn doel evenmin. De 'held' van deze droom ben jij. Het maakt niet uit hoe je jezelf in de droom samenstelt, jij bent de held ervan. Je hebt hem in jouw eigen geest in elkaar gezet om in overeenstemming te zijn met jouw zelf-identiteit en hij zal nooit veranderen. Zijn doel zal evenmin veranderen, want hij is ontworpen om jou in de strijdige associatie van je geest te houden.

Hoewel de droom zelf vele vormen aanneemt, en ogenschijnlijk een grote verscheidenheid laat zien aan plaatsen en gebeurtenissen waarin zijn 'held' zich bevindt... en zichzelf kan presenteren als een glorierijke overwinnaar van de kwaadaardige dingen die erbuiten zijn, en de liefdevolle passie delen die het voelt in zijn vastbeslotenheid om ziekte en dood als een werkelijkheid te verkondigen binnen zijn eigen geest ...de droom heeft maar één bedoeling die op een oneindig vele manieren wordt onderwezen. Dit is het. Deze enkele les zal deze gespleten geest, de lichaams-identiteit, steeds opnieuw proberen te onderwijzen, en opnieuw, en weer opnieuw, en weer opnieuw. Wat is het?

Dat het oorzaak is, en geen gevolg. Alle dingen buiten je in jouw droom vertellen je dat zij de oorzaak van jou zijn. Je laat jouw lichaam je vertellen dat het de oorzaak van jou is. Wil je kijken naar de waanzin van wat je zegt? Het lichaam kan nu voor je bepalen wat je bent. Alle andere lichamen die je schijnbaar buiten jezelf hebt geprojecteerd zullen ook hun relatie met jou bevestigen en vaststellen.

Nu zul je eindelijk verklaren dat je de dromer van de droom bent, dat je hun oorzaak bent en daarom van gedachten kunt veranderen, en dat de wereld dienovereenkomstig zal veranderen. Maar tot nog toe ben je in deze droom onderwezen dat zij de oorzaak van jou zijn. Dat je in deze wereld kwam en dat ze hier al was, en dat alles wat gaande is je zal beïnvloeden, je zal aanvallen of je gelukkig zal maken, of je pijn zal veroorzaken. En dat is wat je steeds en steeds opnieuw hebt geleefd, nietwaar? *Dat deze wereld de oorzaak van jou is, en geen gevolg. En dat je, in jouw eigen geest, haar gevolg bent en niet haar oorzaak kunt zijn.*

Je gelooft werkelijk dat de aarde een uitwerking op je kan hebben. Dat ze is waar je vandaan komt. Dat ze hier was toen je aankwam. Het heeft geen zin te zeggen dat je dat niet doet, want je doet dat wel. Alles wat je ziet in jouw droom bewijst de authenticiteit van de vaststelling van een objectieve werkelijkheid. Dat al deze objecten werkelijk en buiten je zijn. Dat een kei daadwerkelijk op je hoofd kan vallen. Dat gebeurtenissen buiten jouw beheersing of leiding daadwerkelijk invloed kunnen hebben op juist jouw bestaan. Dat je jezelf moet beschermen tegen andere associaties in je geest die je aanvallen, en zij zichzelf tegen jou, in een eindeloos scenario van aanval en verdediging.

Zo ben jij niet de dromer, maar de droom. Je bent zowaar in de droom gevangen. *En dus dool je doelloos plaatsen en*

gebeurtenissen in en uit die hij voor je in elkaar zet en waartegen je je moet verdedigen of waarin je voor een moment of een levensduur moet delen. Dat dit alles is wat het lichaam doet is waar, want het is slechts een figuur in een droom. Maar wie reageert op figuren in een droom tenzij hij ze als werkelijk beschouwt? Dat is duidelijk wat je hebt gedaan. Nu is hier jouw transformatie. Het moment waarop hij ze ziet zoals ze zijn, hebben ze niet langer effect op hem, omdat hij begrijpt dat hij aan hen hun gevolgen heeft gegeven door ze te veroorzaken, en ze schijnbaar werkelijk te maken. Want hij wilde dat ze werkelijk waren om zijn identiteit te behouden!

Hoezeer ben jij bereid te ontkomen aan de gevolgen van alle dromen die de wereld ooit heeft gehad? Die de hele wereld ooit heeft gehad?! Je kunt, individueel, ontsnappen aan alle dromen die de gehele geschiedenis van de mensheid ooit heeft gehad. Is het jouw wens dat geen enkele droom de oorzaak lijkt van wat jij doet? Laten we dan slechts naar het begin van de droom kijken, want het deel dat jij ziet is slechts het tweede deel, waarvan de oorzaak in het eerste ligt. Je moest een begin-droom hebben. Dat iets buiten je daadwerkelijk uitwerking op je kon hebben. Dat er voor een moment iets afgescheiden kon zijn van de heelheid van jouw geest.

Niemand die slaapt en in de wereld aan het dromen is, herinnert zich zijn oorspronkelijke aanval op zichzelf. Niemand gelooft dat er werkelijk een tijd is geweest dat hij niets van een lichaam wist en zich deze wereld nooit als werkelijk kon hebben voorgesteld. Hij zou meteen gezien hebben dat deze ideeën een en dezelfde illusie zijn, absoluut te belachelijk voor iets anders dan te worden weggelachen. Ha, maar hoe serieus lijken ze nu! En niemand kan zich

herinneren wanneer ze met gelach en totaal ongeloof werden begroet. Je kunt je dit herinneren als je wilt. We moeten hun oorzaak direct onder ogen zien. Het heeft geen zin je nog langer te verstoppen voor wat onze angst heeft veroorzaakt. En we zullen reden tot lachen zien. De absurditeit dat je werkelijk afgescheiden kunt zijn, of aan ziekte kunt lijden en sterven, als je een Universele Geest bent en bent zoals God je geschapen heeft. Er is absoluut geen reden voor je om angstig te zijn, noch is er ooit enige reden geweest.

Laten we de droom die hij heeft weggegeven teruggeven aan de dromer, die de droom waarneemt als iets los van hem en dat hem is aangedaan. In de eeuwigheid, waar alles één is, sloop een nietig dwaas idee binnen waarom de Zoon van God zich niet herinnerde te lachen. Hij herinnerde zich niet te lachen. Hij “herinnerde zich niet” te lachen. (Gelach) Goed! We herinneren ons te lachen om de idote absurditeit van onze schijnbare afscheiding van de eeuwige werkelijkheid; dit gevangenzitten in een doos van tijd en ruimte. *Door dit te vergeten werd de gedachte een serieus idee, in staat tot zowel verwezenlijking als werkelijke gevolgen. Samen kunnen we ze beide weglachen, en begrijpen dat de tijd geen inbreuk kan maken op de eeuwigheid. Het is een grap te denken dat de tijd de eeuwigheid kan omringen, die juist betekent dat er geen tijd is, en dat is wat de eeuwigheid is.*

Nu delen we samen dat enkele noodlottige moment en lachen erom. Het is interessant dat het er werkelijk niet toe doet hoe je dit scenario in jouw geest in elkaar zet. Het is heel goed mogelijk dat je het als een vergissing wilt zien. Een onderbreking in de communicatie. Iets wat je voor een ogenblik overkwam. ‘Een klap op het hoofd’. ‘Het Paradijs verlaten’. ‘Verloren zijn in de paardenbreedten’. Het verhaal dat je vertelt van je invasie in de ruimte/tijd is een allegorische

beschrijving van het Koninkrijk. Uiteindelijk moet het de zekerheid zijn dat er één Universele Geest is en dat je daar schijnbaar de communicatie mee hebt verloren. Dat is duidelijk onmogelijk in de werkelijkheid. Je kunt niet afgescheiden zijn van wat alles is, en daar ben jij bij inbegrepen.

Vanaf het begin van alle zogenaamde ‘menselijke beschavingen’ heeft de mens zijn verhaal van verdwaald zijn, of afgescheiden zijn, van zijn thuis verteld. Veel van deze ideeën in folklore, fantasie of science fiction zijn van dien aard. Dat de aarde en dit deel van de melkweg een strafkolonie is, en dat je door jouw onverantwoordelijkheid erin bent geplaatst. Dat je schuldig bent aan een daad tegen iets ‘anders’ waarvoor je gestraft moet worden. Of misschien het idee dat je in de evolutie van jouw soort een stadium hebt bereikt dat ver genoeg gevorderd is, een volwassenheid van rede, waarbij je in genoeg harmonie bent voor toestemming om een galactische maatschappij binnen te gaan . De waarheid is dat je je op elk moment terug-ontwikkelt tot de heelheid van het leven door je aanval op jezelf los te laten. *Het is een grap te denken dat de tijd, door de dood, de eeuwigheid kan omringen, die juist betekent dat er niet zoiets is als de tijd.*

Een tijdloosheid waarin de tijd tot werkelijkheid is gemaakt, een deel van God dat zichzelf kan aanvallen, een afgescheiden broeder als vijand, een geest in een lichaam; het zijn allemaal vormen van circulariteit - circulerende betekenissen – waarvan het einde bij haar uitgangspunt begint, en bij haar oorzaak eindigt. Het blijft met een boog naar zichzelf terugkeren. *De wereld die jij ziet geeft precies weer wat jij dacht te hebben gedaan.* En wat je als buiten jezelf hebt geprojecteerd. Nu komt het ergens in jouw tijds-associaties bij je terug. *Behalve dat je nu denkt dat wat jij*

deed jou is aangedaan. Dat is wat objectieve werkelijkheid is, nietwaar? *De schuld voor wat jij hebt gedacht dat er gebeurd is wordt buiten jezelf geplaatst, op een schuldige wereld die in jouw plaats jouw dromen droomt en jouw gedachten denkt. Ze brengt haar wraak, niet de jouwe. Ze houdt je zorgvuldig in een lichaam opgesloten, dat ze bestraft vanwege al de zondige dingen die het lichaam doet in haar droom. Jij hebt niet de macht ervoor te zorgen dat het lichaam zijn kwaadaardige daden stopzet, omdat jij het niet gemaakt hebt en geen controle kunt uitoefenen op zijn handelingen, zijn doel of zijn lot.* Of, in feite, op wat er ook gebeurt. Je bent volkomen in de macht van alle dingen die zich om je heen bevinden. Dit is de fundamentele leer van een hele geest, Jezus Christus, in *Een Cursus In Wonderen*. De zekerheid van een subjectieve werkelijkheid. Dat er niet zoiets is als iets buiten jouw geest dat jouw smart, ziekte of dood kan veroorzaken. En verder, dat de geest die denkt dat dit mogelijk is, niet bestaat.

De wereld demonstreert slechts een oeroude waarheid: je zult geloven dat anderen jou precies datgene aandoen wat jij denkt dat jij hun hebt aangedaan. Verleden tijd. Maar als je jezelf eenmaal hebt wijsgemaakt hun de schuld te geven, zul je de oorzaak niet zien van wat ze doen, omdat jij wilt dat de schuld op hen rust. Hoe kinderachtig is de koppige manoeuvre om je onschuld te behouden door de schuld buiten jezelf te schuiven, maar nooit los te laten! Het in jouw geest houden, zodat je jezelf ertegen uit kunt spelen. Om jezelf er een identiteit mee te geven. *Het is niet makkelijk de grap daarvan te zien wanneer jouw ogen overal rondom je de zware gevolgen ervan aanschouwen, maar zonder hun onbeduidende oorzaak.* Je laat je beïnvloeden door de gevolgen van die vreselijke gedachte.

Het is alsof je in een nachtmerrie bent, nietwaar? En al deze dingen blijven op je losstormen.

Nu is hier de leer van Jezus. Zolang je jezelf tegen hen beschermt of hen in jouw associatie aanvalt, kun je niet zien dat jij de dromer van de droom bent. Zie je dat? Dit is veel van de Bergrede, nietwaar? Dit is: “De boze niet weerstaan.” Verdedig jezelf niet. Laat het gaan. Geef deze wereld geen werkelijkheid door aan wederkerigheid deel te nemen. “Jouw Koninkrijk is niet van deze wereld. Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.”

Luister. Er is geen oorzaak voor deze wereld en er komt niets na haar. Als je haar gevolgen jouw oorzaak laat zijn, lijken die gevolgen inderdaad ernstig en droevig. *Het is juist hun oorzaak die uit niets volgt, en slechts een grap is.* Je zit opgesloten als een gevolg van een gevolg zonder oorzaak, omdat niets ervan werkelijk is. De afscheiding heeft niet plaatsgevonden.

Met mild gelach neemt de Heilige Geest, dat is jouw totaliteit, wachtend op jezelf in totale heilheid aan het eind van de tijd, de oorzaak waar, en kijkt niet naar de gevolgen. Zie je? Hij heeft een insluiting van al deze op waarneming gebaseerde gedachtenvormen in jouw geest bereikt. *Hoe zou Hij anders jouw vergissing kunnen corrigeren, jij die de oorzaak volkomen over het hoofd hebt gezien? Hij nodigt jou uit ieder verschrikkelijk gevolg bij Hem te brengen, zodat jullie samen naar de dwaze oorzaak ervan kunnen kijken, en jij met Hem slechts een ogenblik kunt lachen. Jij beoordeelt gevolgen, omdat ze in jouw geest zijn, maar een hele geest, jouw hele geest, deze geest, heeft hun oorzaak beoordeeld. En door Zijn oordeel zijn de gevolgen weggenomen. Dat is hoe jij van gedachten verandert. Misschien kom jij in tranen. Maar hoor hoe Hij zegt: “Mijn*

Broeder, heilige Zoon van God, aanschouw je vergeefse droom waarin dit kon gebeuren.” En je zult het heilig ogenblik verlaten met jouw lachen en dat van jouw broeder, verenigd met het Zijne. Dat heb je gedaan. En dat was het heilige ogenblik van de wederopstanding. En de aarde was er niet meer! En de tijd was verdwenen!

Het geheim van de verlossing is slechts dit: Klaar? Je doet dit jezelf aan. Wat ook de vorm van de aanval is, dit zal waar zijn. Wie ook de rol van vijand en van aanvaller op zich neemt, dit is nog steeds de waarheid. Luister! Wat ook de oorzaak lijkt van enig leed of lijden dat je voelt, dit is nog steeds waar. Je zou namelijk helemaal niet reageren op figuren in een droom waarvan je wist dat je die droomde. Laat ze zo haatdragend en kwaadaardig zijn (of zo liefhebbend of wenselijk) als ze maar zijn, ze kunnen geen effect op je hebben tenzij jij naliet in te zien dat het jouw droom is. Dat je jouw eigen gevolgen bent. Dit is de oplossing voor het idee van verlossing, nietwaar? Het probleem ben jij. De oplossing ben jij.

Deze ene geleerde les zal je bevrijden van lijden, ongeacht de vorm. Hoe zou ze dat niet kunnen? Alles wat we nu werkelijk doen in jouw droom van dood, alles wat een hele geest doet, alles wat jij zult doen met jouw broeders in jouw nieuwe Christus Geest, is deze ene alomvattende les van bevrijding herhalen tot ze is geleerd, ongeacht de vorm van lijden die jou pijn bezorgt. Welk leed hij ook bij jou brengt, je zult met deze ene, heel eenvoudige waarheid antwoord geven. Je doet dit jezelf aan. Kap ermee! Je brengt jezelf leed toe in jouw droom en bent vastbesloten dit werkelijk te maken om jouw identiteit te behouden. Want dit ene antwoord zal de oorzaak wegnemen van iedere vorm van verdriet of pijn. Zie je dat niet?

*De vorm beïnvloedt jouw antwoord allerminst. Kijk, het kan me niet schelen wat je mij brengt in deze droom van jou, ik zeg je dat het niet werkelijk is en dat jij het hebt samengesteld in jouw geest: in ziekte, pijn en dood. De vorm beïnvloedt mijn antwoord allerminst en zal evenmin het jouwe beïnvloeden, want jij hebt de ene oorzaak van alle geleerd, ongeacht hun vorm. En jij zult begrijpen dat wonderen de eenvoudige uitspraak weerspiegelen: “Ik heb dit gedaan, en het is dit wat ik ongedaan wil maken.” En ik maak het elk moment ongedaan door niet te eisen dat een afgescheiden menselijke identiteit de weerspiegelingen van pijn en leed van de menselijke identiteit, die ik mijzelf opleg, rechtvaardigt. Door niet te reageren op mijn projecties, zal mijn geest veranderen in connectie met mijn hele werkelijkheid. Heb je dit? Diegenen die hun transformatie beoefenen door middel van het werkboek van *Een Cursus In Wonderen*? Het wonder is niets anders dan jouw nieuwe associatie in hoe je naar jezelf wilt kijken, in jouw droom. En het gebeurt elk moment.*

Breng dan ook alle vormen van lijden naar Hem die weet dat elk ervan precies is als de rest. Hij ziet geen verschillen waar er geen bestaan, en Hij zal jou leren hoe elk daarvan veroorzaakt is. Niet één heeft een andere oorzaak dan alle andere, en ze worden allemaal even gemakkelijk ongedaan gemaakt door slechts één enkele les die waarlijk is geleerd. Er zijn geen gradaties van wonderen, want de ziekte en de pijn in de wereld zijn letterlijk niet werkelijk, en verlossing is een geheim dat jij alleen voor jezelf hebt weggehouden. Alles in het Universum is verlost, behalve jij, als je in jouw droom van de dood bent. Dit is wat het universum verkondigt. Maar aan haar getuigen schenk je totaal geen aandacht. Overal om je heen, op elk moment en in elk

tegenstrijdig idee dat je over jezelf hebt, bevindt zich ergens in de tijd, en in alle tijd, een totale getuige van de waarheid van jou die je eraan herinnert dat je bent zoals God je geschapen heeft. Het is onmogelijk dat dat niet zo is. Maar aan haar getuigen schenk je totaal geen aandacht. *Want zij getuigen juist van wat jij niet wilt weten* en van wat je bang bent te erkennen.

Wanneer zul je werkelijk willen erkennen dat je volkomen heel bent zoals God je geschapen heeft? Dit lijkt voor jou geheim te zijn gehouden. *Toch hoef je alleen maar te leren dat je er slechts voor kiest om niet te luisteren, niet te zien.* De ogen, de oren – de objectieve geest is bedoeld om de boodschap van de waarheid van God niet te horen. Daarom heb je de transformatie nodig, nietwaar? Jezus zou zeggen dat je in feite blind, doof en dom bent in een droom die door jezelf is samengesteld en dat je met niets anders communiceert dan jouw gedachtenvormen ergens in de tijd.

Hoe anders zul je de wereld waarnemen wanneer dit wordt herkend! Wanneer je de wereld jouw schuld vergeeft, zul jij er vrij van zijn. Haar onschuld vereist niet jouw schuld, noch berust jouw schuldeloosheid op haar zonden. Het is zinloos om de zonde te bestrijden. Je bent nergens schuldig aan, hoe je het ook meet. Waarom? Dit heeft nooit plaatsgevonden. Zie je dat? Als dit werkelijk had plaatsgevonden, zou je duidelijk schuldig zijn. Het is nooit gebeurd.

Dit is het voor de hand liggende; een geheim dat voor niemand dan jonzelf is weggehouden. En dit is het wat jou gescheiden van de wereld heeft gehouden, en jouw broeder gescheiden heeft gehouden van jou. Nu hoef je slechts te leren dat jullie beiden volkomen onschuldig zijn, of schuldig. Het enige dat onmogelijk is, is dat jullie niet gelijk zijn aan elkaar; want elk van jullie heeft de ander in zijn geest

geschapen, en toch is elk van jullie de enige geest die er is. Elk van jullie is in zijn geheel enkelvoudig. En alles is volmaakt heel en waarachtig. *Dit is het enige geheim dat nog geleerd moet worden. En het zal geen geheim zijn dat jij geheeld bent.* Waarom? Jij bent de oorzaak hiervan in jouw droom. De geest is enkelvoudig. Je bent een geheel deel van de eeuwige geest van God.

Dat begint nu heel redelijk voor je te worden, of niet? Dat je feitelijk in deze droom bent. Velen van jullie hebben geweten dat deze werkelijkheid een droom-eigenschap bevat. Je hebt in jouw gelimiteerde samenstelling naar het objectieve universum gekeken, je hebt naar buiten gekeken en zag een miljoen zonnen of duizend miljoen sterren en tienduizend miljoen melkwegstelsels en honderd miljoen lichtjaren in afstand, en je hebt geprobeerd jezelf in jouw beperking te meten met de gehele geest die overal om je heen is. Je bent uiteindelijk ergens in de tijd tot een conclusie gekomen over de futiliteit van de menselijke waarnemende geest in de identiteitsvaststelling van de associatie van hemzelf in een lichaam. De verzonnen en opgemeten beperkingen van jouw menselijke toestand zijn simpelweg te absurd en onredelijk om nog langer houdbaar voor je te zijn.

De reden waarom jullie hier nu met mij zijn samengekomen, is dat deze hele geest in jou een antwoord vereist op jouw bestaan in jouw zelfbedachte gespleten geest. Je bent niet langer tevreden met het idee dat jouw leven moet eindigen in een beklagenswaardige doodsassociatie, dat je een vorm van bestaan bent die gedoemd is weg te teren en te sterven, dat je de dingen die je liefhebt moet verliezen en dat je weerloos bent tegen de verwoestingen van de tijd. Ergens in jouw uitvinding van de tijd is dit uiteindelijk onverdraaglijk voor je geworden. Nu kom je samen met de

andere associaties die je in jouw droom deelt en die eveneens ontdekt hebben dat jullie samen in een gekkenhuis zijn. Dat je in een gestoorde en onware plek bent. Dat je een droom van de dood droomt, die slechts een moment duurde.

En nu ga je het ongedaan maken van de angst in jouw geest ervaren. Het zal ongedaan worden gemaakt. Jij zult het ongedaan maken, omdat jij degene was die het maakte. En het is ongedaan gemaakt. In dat opzicht doet het wonder duidelijk niets. Toch? Het wonder, wat de herinnering aan jouw totaliteit is, vindt duidelijk altijd om jou heen plaats. Jij bent het wonder! Je keert terug naar een huidige herinnering van jouw goddelijke associatie met God.

Het wonder doet niets. Al wat het doet is: het maakt ongedaan.. Wat doet het in zijn ongedaan maken? Het ruimt de belemmeringen op ten opzichte van wat werd gedaan. Je belemmert jouw eigen totale terugkeer naar de werkelijkheid, die plaatsvond op het moment dat je dacht dat je afgescheiden was. Je hebt door middel van jouw waarnemende geest veel belemmeringen geschapen voor deze verzoening, voor deze onmiddellijke terugkeer en het bij God zijn. Jouw constructie is in feite een belemmering die het wonder compenseert, terwijl jij je wederom associeert in jouw geest. Het voegt niet toe, maar neemt alleen weg. En wat het wegneemt is allang verdwenen, maar doordat het in herinnering is gehouden lijkt het directe gevolgen te hebben. Je blijft al jouw op zichzelf staande denkbeelden samenbrengen, alle herinneringen in je geest die al weg zijn. En je gebruikt ze als de oorzaak van jou en geeft ze de gevolgen in de huidige staat waarin je jezelf bevindt. Ben je er klaar voor? Luister.

Deze wereld was lang geleden al voorbij. Sommigen van jullie zullen erg blij zijn om dit te horen. En voor sommigen van jullie zal dit zeer storend zijn. Als je begint met de

vooronderstelling dat je enkel geheugen bent, zou dat moeten bijdragen tot de zekerheid dat deze wereld lang geleden voorbij was. Is dat niet zo? Toen je deze kamer binnenkwam en met mij ging zitten was je duidelijk slechts een geheugen van alle voorafgaande dingen die je waren overkomen in jouw geest. Het enige dat je over ze kunt zeggen is dat ze weg zijn. Als ze weg zijn dan moeten alle gedachten die je erover hebt, in relatie tot jou in het toekomstige idee, ook weg zijn. Oké?

Deze wereld was lang geleden al voorbij. Het doet er werkelijk niet toe hoe lang geleden ze voorbij was, zolang ze maar voorbij is. Net als het er werkelijk niet toe doet hoe snel je dit door hebt, zolang je begrijpt dat we gekomen zijn om je op dit moment te vertellen dat dit voor jou eindelijk de tijd en de plaats is om de tijdloze roep te horen. Je herinnert je simpelweg jouw eeuwige werkelijkheid. Wat voor verschil maakt het hoelang jouw idee van een afgescheiden bestaan van de Eeuwige Geest heeft geduurd? *De gedachten die haar hebben gemaakt, zijn niet meer in de geest die ze gedacht heeft en ze een tijdje liefhad. Het wonder laat slechts zien dat het verleden voorbij is, en wat werkelijk voorbij is kan onmogelijk gevolgen hebben. Het zich herinneren van een oorzaak, proberen het in elkaar te zetten, het je herinneren nadat het voorbij is, kan alleen maar illusies van haar aanwezigheid voortbrengen, geen gevolgen.* Zodat alles wat je overkomt werkelijk helemaal geen gevolgen heeft, omdat de oorzaak ervan weg is. Zie je dat? Wat gaan we doen? We gaan oorzaak en gevolg omkeren, nietwaar?

Al de gevolgen van schuld zijn hier niet langer aanwezig. Want schuld is voorbij. Het idee dat je jezelf gemaakt hebt. Het is allemaal verdwenen. *En met haar voorbijgaan verdwenen ook haar consequenties, achtergelaten zonder*

oorzaak. Ze konden hier niet zijn, ten eerste omdat ze door niets veroorzaakt zijn. *Waarom zou jij je er in de herinnering aan vastklampen, als jij haar gevolgen niet verlangde?* Je wilt duidelijk nog steeds dat het waar is. *Herinneren is even selectief als waarnemen, waarvan het de verleden tijd is.* Je wilt je dit herinneren en je selecteert het deel ervan dat je wilt om jouw identiteit te behouden, en je verwerpt de rest. Dus breng je die wrok van gedachte, wat het voor je was, in jouw huidige omstandigheden. *Het is de waarneming van het verleden alsof het nu plaatsvond, en hier nog altijd te zien was. Herinneren, net als waarnemen, is een vaardigheid die jij hebt bedacht om de plaats in te nemen van wat God bij jouw schepping ten geschenke gaf. En net als alle dingen die jij hebt gemaakt, kan het worden gebruikt om een ander doel te dienen (omdat het in jouw geest is), en middel voor iets anders te zijn.* Als je wilt dat het dat is. *Het kan worden aangewend om te helen en niet te kwetsen, als jij dat zou wensen.*

Niets wat gebruikt wordt voor heling behelst een inspanning om ook maar iets te doen. Steeds wanneer je iets probeert te doen in jouw vroegere associatie begrenst, beperk en ontken je het natuurlijke helingsproces dat je heel bent zoals God je geschapen heeft. Steeds wanneer je dat doet! Kom op, wonderdoeners. Steeds wanneer je pijn een identiteit in jouw geest geeft, heb je het wonder ontkend. Nu heeft jouw geest een ongedaan maken van zijn eigen associatie met zichzelf nodig. Nietwaar? *Niets wat gebruikt wordt voor heling, heel maken, behelst een inspanning om ook maar iets te doen.* Iets te doen! *Het is een erkenning dat je geen behoeften hebt die betekenen dat er iets moet worden gedaan.* De erkenning dat je volmaakt bent zoals God je geschapen heeft moet de gevolgen van jouw geest

veranderen, die je hebt ontworpen om deel uit te maken van de handelingen van jouw lichaam in jouw vastberadenheid om ziek te blijven en te sterven.

Oké, wat is dit helingsproces? *Het is een niet-selectieve herinnering, die niet wordt gebruikt om de waarheid te belemmeren.* Het is een definitie van de Heilige Geest. Het zijn alle herinneringen die de wereld ooit heeft gehad, in de tijd getransformeerd tot een moment van jouw vereniging met God. En terwijl je al jouw zogenaamde selectieve herinneringen neemt, die jou in de slavernij van de opeenvolging van de tijd of van oorzaak en gevolg hielden, zullen ze tot één glorieus vereniging worden samengebracht door de geest van de Christus in jou. Door de geest van jouw Hele Geest! En dat is het wonder dat elk moment plaatsvindt. *Alle dingen die de Heilige Geest kan aanwenden voor heling zijn Hem gegeven, zonder de inhoud en het doel waarvoor ze werden gemaakt.* De hele waarnemende geest werd duidelijk in gedachtenvormen gemaakt om autonoom te blijven. Om afgescheiden te zijn van God. Dus al die vormen moeten naar de hele geest worden gebracht om als voortbrengselen van de beperkte geest te worden herkend, zodat het conflict kan verdwijnen in die geest die ervoor gekozen heeft afgescheiden van God te zijn. *Het zijn slechts vaardigheden zonder toepassing.* Ze zijn elk moment totaal bekwaam, want ze zien aan het einde van de tijd geen conflict in de gedachten in jouw geest. *Ze wachten tot ze worden gebruikt. Zij zijn aan niets toegewijd en hebben geen doel.* Ze vinden geheel en altijd plaats.

De Heilige Geest is letterlijk het verlies van de objectieve werkelijkheid, ofwel de afstand tussen oorzaak en gevolg. De gehele zekerheid van een hele geest is dat oorzaak en gevolg hetzelfde en synoniem zijn. Dat is God, scheppend. De

Heilige Geest is niets anders dan het nemen van de schijnbaar opeenvolgende waargenomen tijd en die, voor slechts een moment, samen te brengen in een overeenstemmende werkelijkheid die niet lijdt aan het conflict van een beoordelende identiteit. Dit is dan het moment in de tijd, en is het enige moment in de tijd, waarop je je herinnerde dat je heel was. Want dit is het vreselijke moment dat je wilde vergeten en dit is wat je nu, in dit heilige moment in jouw geest, hebt samengebracht.

De Heilige Geest kan wel degelijk gebruikmaken van de herinnering, want God Zelf is daarin aanwezig. Omdat God overal is. En de Heilige Geest gebruikt de herinnering aan die verschrikkelijke gedachte die je over jezelf had. Zie je dat? *Maar dit is geen herinnering aan voorbije gebeurtenissen, maar alleen van een huidige toestand.* Waarom? Er is enkel een huidige toestand. Wat is deze huidige toestand? Het moment waarop je God vergat. Dat is de huidige toestand die je je nu herinnert. Maar dit is geen herinnering aan voorbije gebeurtenissen, maar alleen van een huidige toestand.

Jij bent al zo lang gewend te geloven dat het geheugen alleen bevat wat voorbij is, dat het voor jou moeilijk is in te zien dat het een vaardigheid is die zich letterlijk nu kan herinneren. En als het zichzelf niet verdedigt of een conflict van zijn associatie met zijn voorbije gedachten veroorzaakt, zal het zich nu herinneren. Waarom? Dit is het enige dat het zich herinneren kan. Dit. Nu. In jouw droom. Zoals je bent. Hier. Dit is werkelijk alles wat je je hoeft te herinneren. Waarom? Het is alles wat er is! Lieve hemel, wat een wonder!

De beperkingen op het herinneren... Onthoud dat we het herinneren voor een moment werkelijkheid geven. Jouw geest is zo verdeeld in veelsoortige onderdelen van gedachtevormen

dat het ‘her-innerd’ moet worden. Het moet in associatie met zichzelf volledig opnieuw samengesteld worden door zich te herinneren dat elke gedachte heel is in jouw geest en niet een afgescheiden gedachte van jouw vroegere associatie is. *De beperkingen die de wereld het herinneren oplegt zijn even enorm als degene die jij je door de wereld laat opleggen.* Omdat ze een simpele verkondiging van het conflict van objectieve werkelijkheid zijn. Luister naar deze zin: *Er is geen herinneringschakel met het verleden.* Snap je het? Sommigen van jullie kunnen dat horen. Het is een openbarende idee.

Er is geen herinneringschakel met het verleden. Alle herinneringen vinden nu plaats, in jouw droom, en jij hebt ze samengebracht. Je hebt alle oude associaties uit het verleden meegebracht, alle toekomstige die zullen plaatsvinden in jouw opeenvolgende tijd, en op één moment herinner je je ze allemaal. Zie je dat? Je kunt werkelijk maar één gedachte tegelijk hebben, nietwaar? Kunnen we je zover krijgen dat je hier naar kijkt? Dus hoe meer inclusief die gedachte is, hoe gelukkiger en creatiever je zult zijn, omdat je niets van jouw geest hebt afgewezen. Omdat je het voortbrengsel bent van wat je denkt dat jouw geest buiten jezelf is, zul je wanneer je ophoudt met identificeren de Hemel binnen springen. Je zult heel worden, nietwaar? Waarom? *Er is geen herinneringschakel met het verleden.* *Als je graag wilt dat die er is, dan is ze er ook.* Je kunt het je herinneren als je dat wilt, maar je kunt het niet werkelijk maken, omdat het voorbij is. Maar onthoud dat *alleen jouw verlangen die schakel tot stand bracht, en alleen jij hebt die aan een deel van de tijd verbonden* waarin de identiteit van zelf, *waarin schuld*, waarin de behoefte om jezelf te maken *nog lijkt te voort te leven*, maar werkelijk voorbij is.

Het gebruik dat de Heilige Geest van geheugen maakt, staat volkomen los van de tijd, wat het in een volgorde plaatsen van gedachten is. Hij probeert het niet aan te wenden als middel om het verleden te behouden, maar eerder als een manier om dat los te laten. Dit is de gehele leer van “Vergeef je broeder”. Laat jouw voorbije associaties, die de wrok van ziekte en dood in jouw geest veroorzaken, los in je geheugen. *Waarom? Het geheugen houdt de boodschap vast die het ontvangt, en doet wat het wordt opgedragen.* Het kan dat niet **niet** doen. *Het geheugen schrijft de boodschap niet, en bepaalt ook niet waartoe die dient.* Het geheugen is niets anders dan een opeenhoping van lichaamsgedachten. Maar het ontvangt die gedachten van de geest die de voorwaarden van zijn eigen identiteit wil oppleggen. Dit is in feite een goede definitie van het lichaam.

Het lichaam wordt bijeengehouden door vroege herinneringen aan de afscheiding, en door de noodzaak om die scheiding in één of andere vorm van herinnering te houden. *Net als het lichaam heeft het geheugen op zichzelf geen doel.* Het heeft op zichzelf geen doel, omdat elke herinnering onwaar is. Alle herinneringen die het heeft zijn enkel weerspiegelingen van zijn onware geheugen. *En als het lijkt te dienen om een oeroude haat te koesteren, en het jou de beelden bezorgt van de onrechtvaardigheden en verwondingen die jij bewaarde, dan wenste jij dat dit zijn boodschap was, en dat is dan wat jij zult ervaren.* Dit is het hele idee van de menselijke gevestigde orde, nietwaar? Van cultuur? Van afstammingen van de mens? Van beschavingen? Jouw behoefte om deze wrok in je geest in stand te houden.

Opgesloten in zijn bewaarplaats, ligt daar de geschiedenis van heel het verleden van het lichaam verborgen. Al de vreemde associaties, gemaakt om het verleden levend, en

het heden dood te houden, zijn erin opgeslagen. Begrijp je “Het heden dood”? Dat je elk moment dat je je hier bevindt in een bestaande identiteit dood bent? Ik beloof je dat je dit nu kunt horen als je daar simpelweg voor kiest. Als je het verleden levend houdt, moet het heden dood zijn, omdat het op het verleden is gebaseerd en het verleden dood en weg is en nooit bestond. Deze wereld is niet wat leven is! Snap iedereen dat? Dit is hetzelfde idee dat Jezus in het Nieuwe Testament verkondigt: “Wat zoekt gij den Levende bij de doden?” Wat Hij zegt is: zoek niet naar een huidig referentiekader in de vroegere doods-associaties. Het is daar niet. Zie je dat? Dat het weggegaan is? *Al de vreemde associaties, gemaakt om het verleden levend, en het heden dood te houden.* Laten we daar eens even snel naar kijken.

Ik weet dat de objectieve geest het idee heeft dat het lichaam sterft, en dat op het tijdstip van de wederopstanding alle dode lichamen zullen verrijzen. Van waar, naar wat? Ik zal je meedelen wat de dood is: “Dood is dit tijdelijk bestaande lichaam waarin je jezelf bevindt.” Waarom? Omdat het niets anders is dan herinneringen die al voorbij zijn. *Op geen enkel moment bestaat het lichaam überhaupt.* In dat opzicht is het werkelijk niets. Dit is wat de dood is: niets. Begrijp je het?

Nu zal ik het wonder verrichten van het verrijzen van de doden. Zie je hoe simpel het is? Door dat lichaam geen identificatie van mijn vroegere doodservaringen te geven, verrijst het in mijn geest in de glorie van de zekerheid van mijn verlosserschap. Volgt iedereen me hierin? Al onze geesten zijn daadwerkelijk een enkelvoudige zelfwerkelijkheid. *Het is Gods Wil dat hij maar één Zoon heeft. Het is Gods Wil dat jij Zijn ene Zoon bent.* Als ik nu in mijn geest rondloop als verlosser van de wereld, verrijst ik de doden door ze niet

mijn voorgaande doodsassociaties te aan te bieden, die hoe dan ook niets met God te maken hebben. Zie je hoe simpel en vreugdevol het is? We verrijzen hier de doden. Nu, samen, jij en ik. Dus alles wat er werkelijk gebeurt is dat de doden, die een beperkte associatie van de geest zijn, in een enkele flits, in een enkel moment, getransformeerd worden tot de schitterende werkelijkheid van God.

Dit is wat Paul bedoelt in Korintiërs, in die prachtige zin, “Ziet, ik deel u een geheimenis mede.” (1 Korintiërs 15:51) In een moment zal het lichaam totaal veranderen in het heldere licht van de werkelijkheid. Dat is wat hij probeert te beschrijven, als een verlichte onderwijzer van God, wat Paul was. Paul had zijn Damaskus ervaring (Handelingen 9), nietwaar? Velen willen graag de persoonlijke transformatie door het Liefde-van-Jezus deel van Paul negeren, en in plaats daarvan iedereen eraan herinneren dat Paul zei dat de dames achterin de kerk moeten zitten en hun hoeden moeten dragen. Ze identificeren zich graag met het Saul-onderdeel van Paul. Net zoals ze zich graag identificeren met het Saul-onderdeel van jou. Wanneer je jouw Paul-werkelijkheid verkondigt, jouw totale Damaskus-ervaring, of zelfs nog vollediger, jouw verlosserschap zoals Jezus het verklaart, zijn ze er misschien niet klaar voor je te horen. Ze kunnen jouw verlosserschap kruisigen, en de Christus in hunzelf, door je in de slavernij van hun vroegere dode associaties met hunzelf en in deze betekenisloze wereld van een afzondering van de werkelijkheid te houden.

Let op hoe graag je je associeert met het nieuwe stralende zelf dat je nu in jouw tijd vindt. Dit is jouw ‘God’s Country Place’. Jouw overgangsgebied tussen de werelden. Dat is een noodzaak voor je, nu in jouw nieuwe identiteit, om de helende ervaring van het nu te hebben – van het samen

herinneren van het nu als het tijdstip waarop je uit de tijd stapte en in de eeuwigheid.

Laten we verder gaan. *Al de vreemde associaties, gemaakt om het verleden levend, en het heden dood te houden*, liggen opgeslagen in jouw genetische herinnering. Zie je? *Ze wachten op jouw bevel om naar je toegebracht en herleefd te worden*. Ze kunnen vanuit jouw geest geprojecteerd worden en je een weerspiegeling teruggeven binnen jouw droom. *En zo lijken hun gevolgen te zijn toegenomen door toedoen van de tijd, die hun oorzaak heeft weggenomen*. En nu ben je niets meer dan een grote bundel van de gevolgen van een illusie. De gevolgen nemen in steeds grotere mate toe. Waarom? Je hebt ze opgeslagen in ruimtelijk/tijdelijke computers en geïdentificeerd als energetische lichtformuleringen in deeltjes/golven die jouw objectieve waarnemende werkelijkheid vormen. Je koestert feitelijk nauw samenhangende netwerken van geheugen zonder enige bron. Gedachtvormen waarop je een beroep kunt doen om jouw objectieve beperkte identiteit met jezelf te behouden. O, in 's hemelsnaam! Je zit verstrikt in de substantie van jouw ingebeeld conditionele gedachten!

Jouw voortdurend verbinden van afgescheiden gedeelten van de geest bindt je aan de opeenvolgende tijd. Maar onthoud dat *de tijd zelf alleen maar een andere fase is van iets wat niets doet*. Geen van beide kanten van de tijd zijn werkelijk. Er is geen begin en geen einde. *Hij werkt hand in hand met alle andere attributen waarmee jij de waarheid over jezelf verborgen probeert te houden*. Je vindt de tijd uit om jouw gedachten gescheiden te houden. Hij wordt dan ruimte – één gedachte vanbuiten die van je is afgescheiden. Een afstand tussen jouw gedachten! Is dat niet geweldig.

Hij werkt samen met alle andere attributen van jouw geest waarmee je de waarheid, wat je feitelijk bent, verborgen probeert te houden. *De tijd kan wegnemen noch teruggeven.* Hoe zou hij dat kunnen? Hij verloopt niet. “Ach, de tijd verloopt en neemt dingen van me weg, en ik kan ze later terugvinden.” Niet waar! Er is niet zoiets als een verleden. *De tijd kan wegnemen noch teruggeven. En toch maak jij er een erg vreemd gebruik van, alsof het verleden het heden had veroorzaakt,* en dat is krankzinnig wanneer je er werkelijk naar kijkt. Wat zou het verleden met het heden te maken kunnen hebben? Dus schakel je de tijd aaneen in jouw geest en ben je op dat moment werkelijk dood. De waarheid is dat je niet werkelijk hier bent, of waar dan ook. *En toch maak jij er een vreemd gebruik van, alsof het verleden het heden had veroorzaakt, dat dan slechts een gevolg is waarin geen verandering kan plaatsvinden, omdat de oorzaak ervan is verdwenen.*

Niets is werkelijk meer frustrerend voor de waarnemende menselijke geest dan te geloven dat hij veroorzaakt wordt door zijn associatie uit het verleden en dat hij niet terug kan gaan en het veranderen. Dat hij gedoemd is oud en ziek te worden, en te sterven. En hij kan of wil de enkele vergissing niet vergeven die hij dertig jaar geleden of vorige week heeft gemaakt. Het is een vreselijke manier om in de tijd verstrikt te zijn. En dat de tijd werkelijk opeenvolgend is. Het is slechts een resultaat waarin geen verandering mogelijk kan zijn, omdat zijn oorzaak weg is en het vastzit in wat er gedaan is. Hij kan zichzelf er net zo goed in berusten. Hij kan zichzelf nu niet veranderen. Broeder, om in die toestand te zijn! Dus probeer je van gedachten te veranderen, maar er gebeurt niets. Je beeldt je simpelweg opnieuw dit angstige hopeloze doolhof van afscheiding in, dat altijd eindigt waar hij begint.

Verandering moet echter een blijvende oorzaak hebben, anders is ze niet duurzaam. Er kan geen verandering worden gebracht in het heden als zijn oorzaak voorbij is. En jullie verdomde geesten die zichzelf blijven beveiligen en proberen te veranderen, gebaseerd op vroegere betrekkingen die in werkelijkheid illusies van niets zijn. Want alle gedachten die je hebt zijn al voorbij en worden geassocieerd met jouw voorbije zelf. Zoals jij gebruikmaakt van het geheugen, wordt alleen het verleden daarin vastgehouden, en zodoende is het een manier om het verleden uit te spelen tegen het nu. Om aan de wrok vast te houden. Niet om jouw glorie te zien, die nu overal om je heen is. Om jezelf te verdedigen door middel van jouw vroegere associaties tegen de Liefde van God die overal om je heen is.

Onthoud helemaal niets van wat jij jezelf hebt geleerd, want je werd slecht onderwezen. En wie zou een onzinnige les in zijn geest willen vasthouden, wanneer hij een betere kan leren en bewaren? Wanneer oeroude herinneringen van haat verschijnen, onthoud dan dat hun oorzaak is verdwenen. Ze zijn zonder oorzaak. Nogmaals: Wanneer oeroude herinneringen van haat verschijnen, onthoud dan dat hun oorzaak is verdwenen. En dus kun je niet begrijpen waartoe ze dienen. Je blijft proberen jezelf bij elkaar te houden in de beoordeling van jezelf en de afgescheiden wereld om je heen. Maar je was een leugenaar van den beginne. (Johannes 8:44).

Je blijft proberen om in jouw geest alle oorzaken samen te voegen die al verdwenen zijn, en je beoordeelt ze in de associatie van jouw heden. En dus kun je niet begrijpen waartoe ze dienen. Laat niet de oorzaak die je er nu aan wilt toekennen datgene zijn wat hen maakte tot wat ze waren, of (zelfs beter) wat ze leken te zijn. Wees blij dat die

verdwenen is, want juist hiervan wil jij kwijschelding. En het is al verdwenen. En zie in plaats daarvan de nieuwe gevolgen van een oorzaak die nu wordt aanvaard, en hier consequenties heeft. Je kunt het nu doen. Hun lieflijkheid zal je verrassen. Dit is het heilig ogenblik. Dit is de transformatie van jouw geest, nietwaar? Dit zijn de nieuwe vergezichten die zich aan jouw waarnemende geest onthullen wanneer je jouw greep op jouw doodsform-associatie loslaat. Luister. *De aloude nieuwe ideeën die ze brengen, zullen de blijde gevolgen zijn van een Oorzaak, zo aloud dat Ze de tijdsspanne van de herinnering die jouw waarneming ziet, verre te buiten gaat.* Het is de oorspronkelijke grootse gedachte van vreugde en blijdschap dat je nooit afgescheiden bent geweest.

Luister nog eens naar deze zin hier: *De aloude 'nieuwe' ideeën.* Ze lijken nieuw te zijn, maar zijn allemaal eigenlijk de opeenstapeling van alle hele ideeën van vreugde en lieflijkheid, toen je je onmiddellijk realiseerde dat je werkelijk niet ziek en stervend was. Kun je dit horen? De reden waarom velen van jullie dood met geluk associëren, is dat velen van jullie op het tijdstip van je fysieke dood dat vreugdevolle moment hebben beleefd. Kun je dat zien? Aangezien je jouw conceptuele zelf bijeenhoudt, kun je dit net zo goed horen: je bent afhankelijk van de lichamelijke dood. Je houdt de herinnering van jouw lichaam stand en wordt er ouder en ouder mee, maar het zal uit elkaar vallen, nietwaar? Wat gebeurt er als het eindelijk uit elkaar valt? Het heeft al zijn eigen geheugenvermogen van lange levensduur uitgeput; het was altijd al lang geleden voorbij en verdwenen en was er nooit werkelijk. Het heeft dan een moment van openbaring als alle vormen die het bijeenhielden opspringen in een helder licht.

Diegenen van jullie die bij een menselijk bewustzijn van lichaam/geest waren dat het vertrek van de lichaamsvorm heeft ervaren, hebben misschien het heldere licht gezien dat rond hen cirkelt als ze een ervaring van een doodsverloop hebben. Je kunt goed begrijpen wat ik nu zeg. En velen die weer tot leven zijn gebracht uit schijnbare associaties van leven/dood zullen de glorie herleven van het moment waarop ze de beschermende hemelse legermacht om hen heen zagen, of misschien zelfs Jezus, of misschien oude en nieuwe vrienden uit gelukkige herinneringen die hun komen begroeten.

Door middel van deze cursus in transformatie is er een plan om deze hele 'ruimtelijke aggregatie van gedachtevorm' te transporteren naar en door dat glorierijke moment van de ontsnapping aan de tijd heen. We helpen nu in de voorziening van de ervaring van het wonder, zodat je het geheel van jouw tijdelijk verblijf in de afscheiding kort kunt samenvatten in de omzetting van jouw 'conceptuele zelf' rechtstreeks in de doodservaring, onmiddellijk gevolgd door de gloednieuwe heldere identiteit die elke vorm van herinnering in jouw geest omkeert en verandert. Dat is de wederopstanding. Zie je dat?

Dit is niet alleen direct mogelijk, maar zoals Jezus in Zijn boodschap van wederopstanding verkondigt kunnen de recentelijk ontwaakten acte de présence geven in een geheel nieuwe samenstelling van het lichaam, waar dan ook in de tijd. Wat een mooie mystieke stap naar de werkelijkheid toe. Dit is absoluut de boodschap die Jezus geeft aan de schrijfster, Helen Shucman die de *Cursus* pende, wanneer ze naar de fysieke wederopstanding vraagt. Wat ik hier lees is wat Jezus daadwerkelijk beschrijft over zijn fysieke wederopstanding. Ik denk in feite dat we het zullen lezen als onderdeel van deze cassette, en het zal je helpen inzien dat je wezenlijk, in de tijd, elk moment een geheel

nieuwe wederopstanding van jouw lichaam ondergaat. Dat is waarom we fysieke wederopstanding onderwijzen. Zie je dat? Dat de doden zullen verrijzen en geheeld zullen zijn en dat ze op elk moment worden geheeld. Onthoud niets van wat jij jezelf hebt geleerd, want je werd slecht onderwezen. *En de aloude nieuwe ideeën die ze brengen, zullen de blijde gevolgen zijn van een Oorzaak, zo aloud dat Ze de tijdspanne van de herinnering, die jouw waarneming ziet, verre te buiten gaat.*

Dit is de Oorzaak die de Heilige Geest voor jou onthouden heeft, wanneer jij Die vergeet. Ze is niet voorbij, omdat Hij niet toelaat dat Ze onherinnerd blijft. Ze is nooit veranderd, want er is nooit een tijd geweest dat Hij Ze niet veilig in jouw geest heeft bewaard. Haar gevolgen zullen inderdaad nieuw lijken, omdat je dacht dat jij je hun Oorzaak niet herinnerde. Maar je deed dat wel degelijk. Toch was Ze nooit uit jouw geest weg, want het was niet jouw Vaders Wil dat Hij door Zijn Zoon niet werd herinnerd.

Wat jij je herinnert is er nooit geweest! Het kwam voort uit het oorzaakloze, dat jij met oorzaak hebt verward. Er valt alleen maar om te lachen, wanneer je ontdekt dat jij je consequenties zonder oorzaak hebt herinnerd, die geen gevolgen konden hebben en nooit werkelijkheid waren. Het wonder herinnert je aan een Oorzaak die voor eeuwig tegenwoordig is, die nu gaande is, het heilig ogenblik, volstrekt onaangetast door de tijd of enige verstoring. En di nooit is afgeweken van wat Ze is. En jij bent Haar Gevolg, even onveranderlijk en even volmaakt als Zijzelf. De herinnering van Haar ligt niet in het verleden, en wacht evenmin op de toekomst. Ze wordt niet in wonderen geopenbaard. Die herinneren jou er slechts aan dat Ze niet langer ontkend zal worden. Ze is altijd voortdurend bij je.

Jij die geprobeerd hebt een oordeel te vellen over je eigen Schepper, kunt niet begrijpen dat Hij Degene is die een oordeel heeft geveld over Zijn Zoon. Jij wilde Hem Zijn gevolgen ontzeggen, maar nooit werden Ze ontzegd. Er is nooit een tijd geweest waarin Zijn Zoon kon worden veroordeeld voor iets wat zonder oorzaak was en tegen Zijn Wil. Waar jouw herinnering van getuigt, is niets anders dan de angst voor God. Hij heeft datgene niet gedaan waar jij zo bang voor bent. En evenmin heb jij Hem dat aangedaan. En dus is jouw onschuld niet verloren gegaan. Jij hebt geen heling nodig om geheeld te zijn. Je bent geheeld. Zie in stilte in het wonder een les waarin de Oorzaak wordt toegestaan Haar eigen gevolgen te hebben, en niet wat jij denkt dat de jouwe zijn, en niets te doen wat dit doorkruist, en je zult opspringen en je herinneren dat je in de Hemel bent.

Het wonder komt kalm de geest binnen die een moment stopt en stil is. Het reikt met zachtheid vanuit die stille tijd, en vanuit de geest die het toen in stilte heeft geheeld, naar andere geesten om daarmee de stilte ervan met elkaar te delen. En vereend zullen die niets doen wat zijn stralende uitbreiding zou verhinderen terug te keren tot de Geest die het bestaan van alle geesten heeft veroorzaakt. Zie je hoe het weerspiegelt? Je krijgt nu een weerspiegeling van jouw eigen Hele Geest. Ontstaan uit het delen, ontstaan uit vergeving, ontstaan uit het geven, kan er in de tijd geen onderbreking zijn die ervoor zorgt dat het wonder draait om zich naar alle onrustige geesten te haasten, alle zichzelf rechtvarende, haatdragende waarnemende geesten, en hun een ogenblik van stilheid te brengen, waarin de herinnering van God tot hen terugkeert. Hun eigen herinnering is nu stil, en wat daarvoor in de plaats kwam zal nadien niet totaal onherinnerd blijven en elke keer dat je het je herinnert,

ondergaan jouw donkere gedachtevormen steeds meer veranderingen, jouw oeroude haatgedachten veranderen steeds meer in de glorierijke herinnering van dat ogenblik toen je, slechts voor een moment, dacht dat je afgescheiden was. En nu lach je het weg, terwijl je vreugdevol in de Hemel springt.

Hij aan Wie de tijd gegeven is, zegt dank voor ieder stil ogenblik dat Hem gegeven wordt. Want Hij weet dat in dat ogenblik het Gods herinnering wordt toegestaan al haar schatten te schenken aan de Zoon van God, voor wie ze zijn bewaard. Hoe graag biedt Hij ze degene aan voor wie hij ze gekregen heeft! En Zijn Schepper deelt Zijn dank, omdat Hij niet van Zijn eigen Gevolgen verstoken wil zijn, van Zijn eigen schepping. Het ogenblik van stilte dat Zijn Zoon aanvaardt, heet de Eeuwigheid en Hem welkom, en laat Hen binnengaan waar Ze willen verblijven. En Ze komen samen. Want in dat ogenblik doet de Zoon niets wat hem bang zou maken. En in dat ogenblik is hij heel en volmaakt zoals hij altijd is geweest.

Hoe ogenblikkelijk komt de Godsherinnering op in de geest die geen angst heeft die de herinnering weghoudt! Wees niet bang. Zijn eigen herinnering is weg. Het is simpelweg verdwenen. Er is geen verleden dat zijn angstaanjagend beeld in de weg blijft zetten van een blij ontwaken tot vrede in het nu. Hij probeert niet iets te doen aan zijn eigen conflicten. Hij geeft geen werkelijkheid aan de aarde, aan de ziekte en de pijn, aan de dood en de chaos en de haat en het verlies, alles wat hij voorheen in zijn bezit had als zijn eigen identiteit. Wat hij dacht dat een benodigde onvermijdelijke tijdelijke associatie was. Wat gebeurt er? De bazuinen van de eeuwigheid weerklinken door heel de stilheid, maar toch verstoren ze haar in het geheel niet. Omdat jij die bazuin vol liefde in jouw geest hoort. En wat nu herinnerd wordt is

niet de angst, maar de Oorzaak waartoe de angst gemaakt werd om Die te doen vergeten en ongedaan te maken. De stilheid spreekt in zachte klanken van liefde die de Zoon van God zich herinnert van voordat zijn eigen herinnering tussen het heden en het verleden schoof om ze uit te sluiten. En ze niet te laten samenkomen in een glorieus moment van het ontwaken uit deze nachtmerrie van de dood.

Nu is de Zoon van God zich eindelijk bewust van een tegenwoordige Oorzaak, die nu gaande is, en Haar absoluut heilzame gevolgen. Hij valt zichzelf niet aan. Nu begrijpt hij dat wat hij gemaakt heeft absoluut zonder oorzaak is, en totaal geen gevolgen heeft. Waarom? Hij heeft niets gedaan. Hij heeft absoluut niets gedaan. De wereld was nooit echt. Wat gebeurt er? Hij ontwaakt uit zijn eigen droom, nietwaar? En door dit in te zien, begrijpt hij dat er nooit de noodzaak was iets te doen, en dat hij nooit iets deed. Je had nooit een noodzaak iets te doen en deed daarom nooit iets. Niet dat je een noodzaak had iets te doen wat nog niet compleet was. Niet dat je gescheiden moest zijn om thuis te komen. Niet dat je een identiteit nodig had, waarvan je dacht dat die afgescheiden was. Nee! Hij begrijpt dat er nooit de noodzaak was iets te doen, en dat hij nooit iets deed. Waarom? Zijn Oorzaak is Haar Gevolgen. Nooit was er naast Haar een oorzaak die een ander verleden of een andere toekomst kon doen ontstaan. Haar Gevolgen zijn onveranderlijk eeuwig, boven alle angst verheven, en volledig voorbij de wereld van zonde.

Wat is verloren gegaan door het oorzaakloze niet te zien? Wat kun je verliezen door niet te zien wat sowieso nooit echt was? En waar is het offer, dat je zowaar iets op kunt geven, wanneer de herinnering van God gekomen is om de plaats van verlies (en dood!) in te nemen? Wat is een betere manier

om de smalle kloof tussen illusies en de werkelijkheid te dichten dan toe te staan dat de herinnering van God erover stroomt, en het tot een brug maakt waarvoor slechts een ogenblik volstaat om de overkant te bereiken? En steeds wanneer je jouw broeder vergeeft, en steeds wanneer je de noodzaak om jezelf te verdedigen loslaat, stroom je daadwerkelijk door jouw waarnemingen heen naar de eeuwigheid. En dit is de brug buiten de tijd. Want God heeft die met Zichzelf geopend. *Zijn herinnering is niet voorbijgegaan om een gestrande Zoon voorgoed achter te laten op een oever vanwaar hij glimpen kan opvangen van een andere oever die hij nooit kan bereiken.* Dit is wat ik nooit kon uitstaan of begrijpen in mijn menselijke geest. En dit is wat velen van jullie niet langer kunnen tolereren in jullie geesten. Je bevindt je in deze tijd en op deze plek, met een herinnering van volmaakte Liefde en van God, en toch werd je door jouw herinnerings-gedachten onderwezen dat je Hem nooit bereiken kon of Hem nooit werkelijk kon kennen. Er werd je gezegd dat er een prijs betaald moest worden van angstige eenzaamheid, verlies en pijn, en uiteindelijk de dood; dat er gebeurtenissen zijn die jouw controle te boven gaan en die je moet bestrijden om bij Hem te komen. Er werd je gezegd dat je vreselijke obstakels moest overwinnen die ontworpen waren om je weg te houden van eeuwig geluk, of zelfs dat je veroordeeld was voor een misdaad waar je niets van wist. Geen wonder dat je aan pijn en ziekte leed en uiteindelijk een antwoord eiste dat niet van deze wereld is. Nu ontdek je eindelijk dat al die dingen alleen in jouw eigen geest waren. En het was jouw droom van de dood die je ervan weerhield te zien dat deze brug naar de Hemel altijd bij je was, dat deze brug die buiten de tijd is en naar de eeuwigheid toe reikt juist hier en nu is.

Zijn herinnering is niet voorbijgegaan om een gestrande Zoon voor altijd achter te laten op een oever vanwaar hij glimpen kan opvangen van een andere oever die hij nooit kan bereiken. Zijn Vader wil dat hij wordt opgetild en met zachtheid naar de overkant gebracht. Hij heeft de brug gebouwd, en Hij is Degene die Zijn Zoon eroverheen zal dragen. Alle gedachtevormen die je oorspronkelijk ontworpen hebt in jouw kwaadaardige herinnering, afgescheiden herinnering, om je afgescheiden te houden, worden nu aangevoerd om je, in de heldere werkelijkheid van jou, te tonen dat je deze brug veilig kunt oversteken. En God is daar natuurlijk, want Hij is overal. En Hij is aanwezig in deze glorierijke vereniging met jouw geest. Wees niet bang dat Hij zal falen in wat Hij wil voor Zijn Zoon. Noch dat jij wordt uitgesloten van de Wil die voor jou is bestemd, en die uitdrukkelijk voor jou werd ontworpen in jouw droom van de dood.

Luister, jullie zogenaamde ‘zoekers naar betekenis en doel’ in een plaats waar die met geen mogelijkheid te vinden is. Luister hiernaar:

Zonder oorzaak kunnen er geen gevolgen zijn, en zonder gevolgen is er ook geen oorzaak. De oorzaak van oorzaak wordt door zijn gevolgen gemaakt; de Vader is Vader door Zijn Zoon. Gevolgen scheppen hun oorzaak niet, maar vestigen wel haar oorzakelijkheid. Zo geeft de Zoon zijn Schepper Vaderschap, en ontvangt de gave die hij Hem geschonken heeft. En juist doordat hij Gods Zoon is moet hij eveneens vader zijn, die scheidt zoals God hem heeft geschapen. De cirkel van schepping kent geen einde. Zijn begin- en eindpunt zijn hetzelfde. Maar in zichzelf bevat hij het universum van heel de schepping, zonder begin en zonder einde.

Omdat je het nodig hebt, is dat de meest eenvoudige en heldere beschrijving van de Enkelvoudige Universele Werkelijkheid van het Eeuwig Leven die je ooit zult horen.

Nu komt de oplossing die slechts jouw bereidwilligheid vereist dat ze waar is. Luister:

Er is helemaal niets gebeurd behalve dat jij jezelf in slaap hebt gebracht, en een droom hebt gedroomd waarin jij voor jezelf een vreemde was, en slechts een deel van iemand anders' droom. Het wonder ontwaakt je niet, maar laat jou alleen zien wie de dromer is. Het leert jou dat zolang je nog slaapt er een keuze aan dromen is, afhankelijk van de bedoeling van je dromen. Wens je dromen van heling, of dromen van de dood? Een droom is net als een herinnering, in die zin dat hij uitbeeldt wat jij getoond wilt zien.

Hou je nu gereed.

Hier is een beschrijving van de huidige toestand van jouw conceptuele werkelijkheid en van dit objectieve continuüm dat je lijkt te bewonen. Luister:

Deze wereld is zonder oorzaak, net als elke droom die ieder in deze wereld heeft gedroomd. Plannen zijn niet mogelijk, en er bestaat geen ontwerp dat ontdekt en begrepen zou kunnen worden. Wat kan er anders worden verwacht van iets wat geen oorzaak heeft? Maar als het geen oorzaak heeft, heeft het ook geen bedoeling. Jij kunt een droom veroorzaken, maar je zult die nooit werkelijke gevolgen geven. Want dat zou zijn oorzaak veranderen, en dit kun jij juist niet. De dromer van een droom is niet wakker, maar weet niet dat hij slaapt. Hij ziet illusies van zichzelf als ziek of gezond, gedeprimeerd of blij, maar zonder een stabiele oorzaak die gegarandeerde gevolgen heeft.

Jouw geest is de uitsluitende en veelomvattende oorzaak van dit totale fiasco van aanval en verdediging, en je doet alsof dit leven is.

Dus dit is het tijdstip van jouw wederopstanding, nietwaar? En je kunt dit nu werkelijk zien gebeuren in jouw droom. Laten we er eens naar kijken hoe intens we hier werkelijk mee zijn. Dit is een verkondiging dat de objectieve werkelijkheid waarin je je bevindt feitelijk elk moment verrezen wordt in een quantum sprong, in een volledig nieuwe associatie van jouw geest, in een transfiguratie van jouw lichaam door middel van de toewijding van jouw geest aan het herinneren en aan de terugkeer naar de Hemel en de Eeuwige Liefde van God. Dit is wat de boodschap van Jezus Christus is en dit is het altijd geweest: als ik geen weerstand bied aan kwaadaardige associaties buiten mezelf, als ik geen voorraden aanleg die me gevangenzetten door het in bezit nemen van mijn strijdige geest, zal ik me herinneren dat mijn Koninkrijk niet van deze wereld is en zal ik niet langer deelnemen aan het dienen van mijn eigen hatelijke, wraaklustige gedachten tot aan de dood. Ik heb ontdekt dat ik niet beide kan doen. Als ik ben zoals God me geschapen heeft, kan ik niet mezelf hebben geschapen. En de scheppingen van mezelf zijn slechts herinneringen in mijn geest die ik door mijn hele geest kan omvormen tot de herinnering dat ik ben zoals God me geschapen heeft.

De verbinding met deze quantumsprong, deze stap van de objectieve tijd naar de eeuwige werkelijkheid toe, de beweging van de vorm van duistere deeltjes naar de zekerheid van de golf van creatieve licht-energie, is enkel een erkenning van een verenigd krachtveld of een Heilige Geest – een totaliteit van de voortdurende verenigende nieuwe associatie van de tijd en de eeuwigheid. Er zijn veel verschillende

manieren om dit uit te drukken in persoonlijke, historisch filosofische en tijdelijke associaties of, natuurlijk, in quantum fysica. Er is een grote verscheidenheid aan zogenaamde spirituele paden, methoden of doeleinden die allemaal de onvermijdelijke noodzaak voor de transformatie van jouw zelfbewustzijn toestaan.

Maar deze cursus is voor jou, nietwaar? Dit is absoluut een vereiste cursus. Dit is de manier waarop je je zult herinneren dat je nog thuis in de Hemel bent. Dit is *Een Cursus in Wonderen* van de verrezen, feitelijke man Jezus Christus, in jouw historisch referentiekader, die in volledig opzicht in jouw geest naar je terugkeert omdat je er klaar voor bent dit te horen, en die aan jou verkondigt dat Hij verrezen is en dat jij dat ook bent. Dat hij altijd bij je is geweest in deze ene herinnering die jullie samen deelden; zowel van het Verzoeningsprincipe, die aan het begin van de tijd is, als de feitelijke wederopstanding van de man Jezus in jouw geest. En dit is de ongelooflijk bevrijdende, verblijvend gelukkige werkelijkheid van jouw *Cursus*.

We kunnen dit nu misschien aan je voorlezen, dat deze verrezen man, deze historische Jezus, dezelfde Jezus is die in de *Cursus in Wonderen* tot je spreekt van 'buiten de tijd' vanuit Zijn verrezen eeuwige werkelijkheid. En misschien is dit een klein stapje in vertrouwen, nietwaar? Misschien is het een stap van vertrouwen voor je om te verkondigen, "Goh, ik wil graag geloven dat *Een Cursus In Wonderen* van de geest van Jezus Christus van Nazareth komt." Misschien vereist het een beetje vertrouwen en bereidwilligheid dat het waar zou kunnen zijn. Maar diegenen van jullie, in alle tijd, die beweerden Christenen te zijn, hebben een grote hoeveelheid vertrouwen gedemonstreerd in een schijnbaar historische, spirituele gebeurtenis die 2000 jaar oud is. Ze

werd verkeerd geïnterpreteerd, verzwakt en gecorrumpeerd in de menselijke voorwaardelijke geest, in een grote verscheidenheid aan culturen en talen, en bevat nog steeds alle elementen van afwijzing, tegenstelling en kruisiging die deze wereld vormen. Maar ze zal eenvoudigweg niet ontkend worden. Ze blijft Zijn gehele evangelische boodschap van jouw verlossing overbrengen; van Liefde door vergeving, die uiteindelijk jouw hele herinnering van Zijn Verlossersschap en onze wederopstanding is, als jij Hem simpelweg toestaat te zijn wie Hij is en te menen wat Hij zegt.

Onthoud dat jij, zoals je bedacht bent in jouw waarnemende geest, een ontkenning van de wederopstanding moet zijn. Dus we zijn hier in de fysieke zin van die ontkenning. Maar wanneer deze conceptuele geest van Helen Schucman, ego-geest, menselijke geest, gespleten geest, die het dictaat opneemt van deze gehele boodschap van de waarheid die naar dit chaotische continuüm van duisternis wordt gebracht; deze wonderbaarlijke gebeurtenis die toestond dat de onthulling van creatieve totaliteit naar dit veranderende continuüm van objectieve afscheiding werd gebracht, wanneer zij rechtstreeks in deze tijdsomsluiting aan de eeuwige geest van Jezus Christus van Nazareth specifiek vraagt of de “wederopstanding fysiek was.” “Is het daadwerkelijk jouw lichaam overkomen?” Ik zal voor de hele wereld de reactie van de Jezus-Geest voorlezen. Niet alleen zoals het nu gebeurt en tweeduizend jaar geleden is gebeurd, maar zoals het daadwerkelijk onder de hogere aandacht van jezelf werd gebracht in jouw droom van ontwaking. Dit is uit het verhaal van Ken Wapnick (*Absence From Felicity*) over het aanvangsmoment van de Cursus:

Helen vraagt: “Jezus, was er werkelijk een fysieke wederopstanding?”

Jezus zegt in antwoord daarop:

Mijn lichaam verdween, omdat ik er geen illusie over had. Dit is precies waarover we zojuist lazen. Dit is het precies. Hij had in geen illusies vanuit Zijn vroegere referentie als een man. Zie je dat? *De laatste illusie was verdwenen. Het lichaam was in de tombe gelegd, maar er was niets achtergebleven om te begraven.* Ik zal je nu proberen deze stap te geven. De associaties in beperkte gedachtenvormen kunnen heel goed het lichaam hebben gezien dat ze in de tombe legden. Maar in de gehele geest van hun associatie met de wederopstanding van Jezus verdween het daadwerkelijk, net als zij. *Het was in de tombe gelegd, maar er was niets achtergebleven om te begraven. Het, het lichaam, ontbond niet, en doet dat nu ook niet, omdat het onwerkelijke niet sterven kan.* Het lichaam was er nooit, in de eerste plaats of in enige werkelijke plaats. De wederopstanding is dan het herinneren van de totale illusie van de objectieve werkelijkheid. *Het werd slechts wat het altijd was.* Wat was dat? Niets! Snap je het? *En dat is wat 'de steen afwentelen' betekent.* Dat het lichaam een bewaarplaats is waar alle op waarneming gebaseerde herinneringen worden bewaard en begraven in jouw conceptuele zelf – dit is het hele idee van de kruisiging en de wederopstanding. *Dit is wat 'de steen afwentelen' betekent. Het lichaam verdwijnt en verbergt niet langer wat erachter ligt.* Het wordt niet in de beklemming van zijn gedachtenvormen vastgehouden. *Het houdt slechts op visie te hinderen. De steen af te wentelen is voorbij aan de tombe te zien, voorbij aan de dood, en de onbeduidendheid van het lichaam te begrijpen. Wat als niets wordt beschouwd, moet verdwijnen.* En dat zal het, dat doet het en dat deed het.

Luister nu eens naar deze verklaringen. *Ik nam vervolgens een menselijke vorm, met menselijke attributen, aan* - dit is de daadwerkelijke terugkeer van het gehele fysieke lichaam van Jezus - *om tot hen te spreken die aan de rest van hen die nog slapen in een verdeelde geest de waardeloosheid van het lichaam aan de wereld zouden tonen.* Om zijn herziening van het tijdelijke continuüm te demonstreren. Om te laten zien dat Hij enkel onderwees dat deze wereld niet werkelijk is. Om, indien nodig, een kerk op te richten; een kortstondige ruimtelijke samenhang die, hoewel die nog steeds een gevangenzitten van eeuwige levensenergie is, als een gevestigde orde van de objectieve sterfelijkheid van de mens gebruikt zou kunnen worden als instrument of medium van een impuls van licht voor de Wederkomst (de totale ontwaking). Dat de lichaamsidentificatie die zij bezaten in feite niet echt was, zoals gedemonstreerd werd door de wederopstanding van deze man, Jezus. *Om de waardeloosheid van het lichaam aan de wereld te tonen. Dit is totaal verkeerd begrepen. Ik kwam om ze te zeggen dat de dood een illusie is, en dat de geest die het lichaam heeft gemaakt een ander lichaam kan maken, omdat de vorm zelf een illusie is.*

Toen Jezus achter gesloten deuren aan de discipelen verscheen, deed Hij dat als een solide, schijnbaar werkelijk lichaam. Begrijpt iedereen dit? Jezus verkondigt aan Helen wat hij aan zijn discipelen demonstreerde. Wat was er volbracht? Hij zegt: “Het lichaam is een illusie en ik zal dat bewijzen door een wederopstanding te ondergaan en daarna als een aanhoudend heel lichaam te verschijnen. Je was getuige van mijn schijnbare dood in jouw geest, wees nu getuige van mijn wederopstanding.” En dit is precies waar elk van ons een demonstratie van geeft. Dat dit lichaam daadwerkelijk elk moment een verzeen lichaam is. Of niet?

Dat de lichamen die we schijnbaar rondom ons formuleren daadwerkelijk heel zijn en overal en altijd verrijzen, in alle ruimte/tijd, in elk heilig ogenblik van de werkelijkheid. Deze wereld was lang geleden al voorbij. Je herleeft slechts het enkele moment waarop de angst de plaats van de Liefde innam.

Dit is zeer verkeerd begrepen. Maar ik kwam om ze te zeggen dat de dood een illusie is en dat de geest die het lichaam heeft gemaakt een ander lichaam kan maken, omdat de vorm zelf een illusie is. Ze begrepen dit niet. Maar nu praat ik tegen jou en geef diezelfde boodschap. De dood van een illusie, het verlies van de wereld, de verdwijning van deze schaduwrijke menselijke figuren die je omringen, betekent niets. Ze verdwijnen allemaal, wanneer jij ontwaakt en besluit niet meer te dromen. En jij hebt nog steeds de macht om deze beslissing te maken zoals ik dat deed. En dit is de ervaring van onze verlichting en transfiguratie door Zijn Cursus in Wonderen. Dat je deze droom van de dood droomt, dat hij niet werkelijk is en dat elk moment waarop hij werkelijk lijkt je hem van een droom van verlies en dood kunt omzetten tot de gelukkige verwerkelijking van jouw wederopstanding en terugkeer naar de Hemel.

God steekt Zijn hand uit naar Zijn Zoon... Ik blijf Jezus voorlezen, die hier over de wederopstanding spreekt. Hoor hoe ongeloofelijk helder het is. God steekt Zijn hand uit naar Zijn Zoon om hem te helpen opstijgen en naar Hem terug te keren. Ik kan helpen omdat de wereld een illusie is, en ik heb de wereld overwonnen. Kijk voorbij aan de tombe, voorbij aan het lichaam, voorbij aan de illusie. Heb vertrouwen in niets anders dan de geest en de leiding die God je geeft. Hij kon het lichaam niet hebben geschapen, omdat het een begrenzing is. Hij moet de geest geschapen

hebben, omdat die onsterfelijk is. Kan wie als Hem geschapen is, beperkt zijn? Het lichaam is het symbool van de wereld. Laat het achter. Het kan de Hemel niet betreden. Maar ik kan je daarheen brengen op elk tijdstip dat je dat verkiest, want ik ben altijd bij je. En we kunnen samen toekijken terwijl de wereld verdwijnt, tezamen met haar symbool. Haar symbool is in essentie jouw lichaam. En dan, en dan – het is erg moeilijk voor me om hierover te spreken, omdat het vreugdevolle de voorstelling te boven gaat. Jezus zegt tegen Helen: “Ik kan daar niet van spreken.” Ik heb ook geen behoefte om daarvan te spreken. En spoedig hoef ik hier helemaal niet van te spreken, omdat je jouw lichaams-associatie hebt verloren en nu met mij in een plaats bent die je nooit hebt verloren. Je bent dan volkomen heel en je herinnert je dat je nog steeds volmaakt bent zoals je geschapen werd, en dan draait deze kleine wereld snel weg het niets in.

Wat een prachtige boodschap van onze dierbare broeder en leraar, de verrezen man Jezus Christus. Ik ben blij dat dit deel zal uitmaken van een zeer heldere samenhangende mogelijkheid die besloten ligt in juist deze corresponderende vorm van conversie, omdat ik werkelijk wil dat je hoort wat je verteld wordt in jouw oeroude droom van de dood. Zodat jij, individueel, in de samenstelling van jouw lichaam/geest - zoals die van je af wordt geprojecteerd en andere lichamen heeft gemaakt die op zichzelf staan binnen jouw gedachtenvormen - de wederopstanding kunt ondergaan door de transformatie van jouw geest. En dit is de boodschap die je nu kunt horen, want dit is de boodschap die je op dit tijdstip en op deze plaats wordt aangeboden om jou persoonlijk te ontwakken uit jouw nachtmerrie van de hel, wat jouw huidige vergeefse droom van eenzaamheid, verlies en dood is.

Wanneer zul je het horen? Nu! Wanneer hoorde je het? Nu! Hoe hoorde je het? Door deze boodschap van Jezus, met behulp van de verkondiging van jouw geest dat het waar is. Dit is *Een Cursus In Wonderen*. Een cursus in de transformatie van jouw geest van de tijd tot de eeuwigheid. Een prachtige, op onvoorstelbare wijze uitgedrukte tijdsassociatie in gedachtenvorm, die samen werd gebracht in een blok in een continuüm van een onwerkelijkheid die getransformeerd moet worden. Het besparen van tijd. Het vergeven van de verschillende gedachtenvormen van jouw geest die je ergens in je ontgoocheling en wrok van jouw samenstelling van zelf hebt geprojecteerd, maar waar je nu bereid bent een moment stil te staan door de boodschap van buiten de tijd die je hoort en die je op jouw geest hebt gericht, en waar je bereid bent om de genade van God op dit moment en op deze plek op je te laten neerdalen.

Dank je wel, dierbaren en Jezus. Dank je voor de aaneensluiting in deze bewustwording van de herinnering van God, en voor het een zeer kleine tijd samen dromen van deze nieuwe ware droom van liefde die we deelden, en die we nu voor een moment delen. We herinneren ons door de vergeving van elkaar en van onze Vader, en in het opgeven van onze oeroude dromen van haat en dood, de werkelijkheid van het eeuwig leven. We zijn samen Eén Zelf geworden en herinneren ons het thuis in de Hemel van voordat de tijd er was. Terwijl wij ontwaken, verdwijnt deze wereld en gaan we de eeuwigheid binnen.

We hopen dat je je als Onderwijzers van God en Verlossers van de wereld zult aansluiten bij dit groots ontwaken. We zijn overal en zullen overal zijn waar jij op elk moment bent. De volledige wederopstanding van jouw gehele lichaam vindt plaats in jouw geest, als je dat toestaat, door niet verder

te gaan met het samenstellen van het oude historische jou. En door deze herinneringen en dit kleine objectieve niets niet langer in één of andere vorm van onwerkelijke tijds-associatie voor je uit te projecteren, om jouw waanzinnige behoeften te beschermen tegen de wederopstanding door jouw Christus-Zelf nogmaals te kruisigen.

We staan samen aan het einde van de tijd, deze droom is voorbij en alle pijn en al het lijden dat je hebt ondergaan, is nu onnodig en waardeloos voor je geworden. En je ziet dat er geen noodzaak voor je is om de dingen te verliezen waar je van houdt. Er is geen noodzaak voor je om aan kanker te lijden en er is geen noodzaak voor je om oud te worden en langzaam te verpieteren. En sinds de tijd in feite niet voorbijgaat, is het onmogelijk om hoe dan ook te verouderen. Het idee van oud worden en doodgaan was slechts een droom van de dood die je in jouw geest in stand hield, het is voorbijgegaan en we zijn samen in de Hemel. Wat een feest! De heropleving van de doden! Het opstijgen van jouw geest van heelheid naar de droom van de waarheid dat je nog steeds bent zoals God je heeft geschapen en dat je dat altijd bent geweest. Dat er nooit werkelijk iets is gebeurd, en dat alles van de hele Universele Geest alleen jouw geest is zoals God die heeft geschapen, volmaakt in deze nieuwe visie. Dank jullie allen.

We weten dat we jullie veel sneller zullen zien dan je je voorafgaand had voorgenomen, als je het maar zo laat zijn. Het einde van dit continuüm is zeer dichtbij. Diegenen van jullie in het gehele universum die in deze nieuwe verlichting willen delen, in deze aanstekelijkheid van het licht en de geest van de creatieve werkelijkheid die zich door de melkwegstelsels in lichtgolven van eeuwige energie verspreidt, kunnen met

ons in deze late droom springen en jullie eigen prachtige Licht van God ontdekken. Wat een hereniging! Wat een viering!
God zegen ons allen.

Er zijn maar twee richtingen die je kunt inslaan, zolang de tijd blijft duren en keuze betekenis heeft. Want nooit zal er een andere weg worden gemaakt dan de weg naar de Hemel. Jij kiest slechts of je richting Hemel gaat, of weg naar niemandsland. Er valt niets anders te kiezen.

God heeft Zijn Leraar gegeven om degene die jij gemaakt hebt te vervangen, niet om ermee in conflict te zijn. En wat Hij wil vervangen, is vervangen.

De tijd heeft in jouw geest slechts een ogenblik geduurd, zonder enig effect op de eeuwigheid. En zo is alle tijd voorbij, en is alles precies zoals het was voordat de weg naar het niets werd gemaakt.

Het nietig tikje tijd waarin de eerste vergissing werd begaan, en alle andere in die ene, bevatte eveneens de Correctie van die ene, en van alle andere die in die eerste kwamen. En in dat nietig ogenblik was de tijd voorbij, want dit was al wat hij ooit was. Waarop God een antwoord heeft gegeven, is beantwoord en voorbij.

-Tekst, Hoofdstuk 26

Elke dag, en iedere minuut van elke dag, en elk ogenblik dat iedere minuut bevat, herbeleef je slechts het ene ogenblik waarop de tijd van verschrikking de plaats van de liefde innam. En zo sterf je elke dag om opnieuw te leven, tot je de kloof tussen verleden en heden oversteekt, die helemaal geen kloof is.

Zo is elk leven: een ogenschijnlijk interval van geboorte naar dood en opnieuw naar leven, een herhaling van een ogenblik dat lang geleden al voorbij was en niet kan worden herbeleefd. En alle tijd is niets anders dan de krankzinnige overtuiging dat wat voorbij is nog steeds hier is en nu.

Vergeef het verleden en laat het gaan, want het is voorbij. Jij bevindt je niet langer in het gebied dat tussen de werelden ligt. Je bent verdergegaan, en hebt de wereld bereikt die bij de Hemelpoort ligt. Er is geen hindernis voor de Wil van God, noch enige noodzaak voor jou om opnieuw een reis te maken die lang geleden al beëindigd werd.

-Tekst, Hoofdstuk 26

Wat is de weg naar Verlossing toch eenvoudig.

Al wat hij zegt

is dat de wereld die je ziet

niets te maken heeft met de werkelijkheid.

Ze is jouw eigen maaxsel en bestaat niet.

Al wat hij zegt,

is dat wat nooit waar was

nu niet waar is, en dat nooit zal zijn.

Het onmogelijke heeft niet plaatsgevonden

en kan geen gevolgen hebben.

En dat is alles.

Kan dit moeilijk te leren zijn

voor iemand die wil dat dit waar is?

Je hoeft jezelf simpelweg te laten zijn

zoals je werkelijk bent en altijd bent geweest.

A Course In Miracles International

PO Box 13, Lake Delton, WI 53940, USA

Voor bestellingen e-mail: mcc@acimi.com

of bel (+) 1-608-253-4622

www.TheMasterTeacher.TV/nl

www.eencursusinwonderen.org

www.eencursusinwonderen.com

